

men tog fremdeles Forbehold overfor den Maade at beregne Udgiften paa. En hel Maaned efter — den 4. Oktober — fik man fra Generaldirektoratet en Skrivelse, som sagde, at efter Paalæg af Ministeriet for offentlige Arbejder vilde Spor anlæget ikke blive bragt til Udførelse, inden dette Forbehold blev frafaldet. Man forlangte altsaa, at dette Forbehold skulde frafalde, forinden man i det hele taget tog fat paa Anlægget af disse Spor. — Ja, jeg ved ikke, hvad man skal kalde dette Stykke Administrationspraksis. Jeg vil overlade Bedømmelsen deraf til de ærede Medlemmer. Jeg vil ikke selv benytte det Udtryk, som jeg finder vilde passe derfor; men jeg vil overlade til ærede Medlemmer selv at skønne over, hvorledes den Forretningsmands eller den Embedsmands Handlemaade skal bedømmes, som, idet han staar over for to Institutioner, som begge sortere under ham, siger til den ene: Du har at kræve, at den Overenskomst, som er indgaaet imellem dig og en anden, og som den Forretningsgren, jeg ogsaa staar i Spidsen for, i sin Tid har approberet — du har at kræve, at den bliver brudt, bliver lagt til Side, sprængt, at der ikke bliver taget Hensyn til, at den er oprettet, den anden Part har at bøje sig for den Myndighed, vi have, uden at vi tage Hensyn til den Overenskomst, der er indgaaet, — jeg overlader ganske til ærede Medlemmer at bedømme en saadan Handlemaade; jeg haaber, at Bedømmelsen ikke bliver alt for blid. Havneudvalget er nu stillet saadan overfor Lejerne, at det har et Ansvar — Lejerne lægge Ansvaret paa Havnevæsenet — for al den Skade, de lide ved ikke at faa det Spor. Da der nu staar, at Havnevæsenet skal gøre sig Umage for at faa Sporet lagt, saa vil naturligvis Havnevæsenet skyde Ansvaret videre over paa Ministeriet for offentlige Arbejder, og det forekommer mig, at det vil være Ministeriets Pligt at tage det Ansvar paa sig og erstatte det paagældende Firma det Tab, det lider, ved at Sporet ikke bliver lagt — Firmaet var færdigt til at flytte ind den 1. November, men manglede Spor for at kunne drive den Virksomhed, der skulde drives i den Fabrik. Der kan være Anledning, synes jeg, til at spørge om Grunden til denne Handlemaade.

Men jeg skal dog først beskæftige mig lidt med en anden Side af Sagen. Havnesporet, som jo ligger paa Randers Kommunes Grund paa Havnepladsen, benyttes af Statsbanerne som Losse- og Ladeplads, og hvis det ikke var Tilfældet, saa vilde det allerede for mange Aar siden have

været umuligt at ekspedere under de Forhold, der ere ved Randers Jernbanestation. Man losses og læsses Hundreder af Vognladninger paa Randers Havneplads, dels Hø og Halm, som skal sendes af Sted, og dels Korn og Foderstoffer, som komme dertil. Dette var der i og for sig intet at bemærke til. Men da Randers Havn har været delagtig i Anlægget af disse Spor, saa synes jeg ogsaa, at det vilde være ret naturligt, at Randers Havn fik en Kvotadel af, hvad det koster at køre Vognene dertil. Men det er der ikke Tale om, nej, Statsbanerne faa hele Indtægten. Jeg synes, at der var Grund til at stille sig en Smule mere velvillig, end man har gjort i dette Tilfælde, overfor en Institution, som man benytter sig af paa denne Maade, navnlig naar der foreligger en Overenskomst, som oven i Købet tilpligter Statsbanerne at gøre det. Men saa er der Grund til at spørge, hvad Grunden kan være til denne Optræden fra Statsbanernes Side. Jeg er da kommen i Tanker om noget, der uvilkaarligt paatrænger sig ens Tanke: — det skulde dog vel ikke være for at afbalancere, hvad der løber ud igennem nogle Huller, som findes i Statsbanernes Kasse? For der er saadanne Huller. For nylig blev et saadant Hul lukket, det var ved Randers—Hadsundbanen. Siden den Tid, den blev anlagt, siden først i Firserne, har den opkrævet Betaling for, at Statsbanevognene kunne passere over Havnesporet ud til Randers—Hadsundbanen. Hvor stort et Beløb, det andrager, er mig ikke bekendt, og det er noget, man ikke kan være ganske sikker paa, men der menes, at det maa være saadant noget som 20—30,000 Kr., som Statsbanerne paa denne Maade ere gaaede Glip af, og som er gaaet ind i Randers—Hadsundbanens Kasse. For nylig er det Hul, som sagt, stoppet, men det er en slem Læk, og der er Anledning til at spørge, om der er fundet flere saadanne Huller i Statsbanernes Kasse, og om det er af den Grund, det er nødvendigt at forlange, at Randers Havnevæsen skal betale mere, end det efter Overenskomsten er forpligtet til, for paa den Maade at afbalancere, hvad der løber ud af Statsbanekassen. Naar det omtalte Hul har eksisteret i saa mange Aar — og jeg ved, at der gentagne Gange har været gjort opmærksom paa, at det omtalte Hul var der —, og det ikke er blevet lukket i Løbet af saa lang en Tid, saa er der jo virkelig Grund til at antage, at der er flere Huller. Jeg vil derfor spørge, om Ministeriet muligvis har opdaget